

Sag for et forholdsvis saa ringe Beløb som 7—8 Millioner, plus nogle Grunde, som Staten ejer. Men ser jeg Forholdet under Kommunens Synsvinkel, forekommer den mig i alt Fald ikke saa tiltalende. Nu skal jeg ikke komme ind paa at rette Bebrejdelser mod de Mænd, der paa Kommunens Vegne have handlet i denne Sag. Jeg tror, at Sandheden er den, at de have handlet saa godt, som Forholdene have tilladt. Da vi alle her i København ere levende interesserede i at faa denne Sag ordnet, antager jeg ogsaa, at disse Mænd have været besjælede af denne Interesse og af Trang til at gøre deres til at faa Sagen gennemført. Ikke desto mindre er Resultatet af deres Bestræbelse efter min Mening blevet det, at medens Staten helt og holdent har sit paa det tørre, er Kommunen i høj Grad kommet ud at svømme. Man kan jo nok opstille Beregninger, grunde paa en lykkelig Udvikling og Tidernes Gunst i Fremtiden, men derfor har man ikke nogen Garanti; det er helt og holdent en Flok Fugle paa Taget, medens Staten har sin i Haanden. Man har sagt, at det var en udmærket Forretning for Kommunen, hvad den skulde tilskyde, var for intet at regne. Man har fra en enkelt Side endogsaa udtalt, at den vilde faa Fortjeneste deraf. Navnlig saa man saa lyst paa Forholdene for Københavns Vedkommende, fordi Kommunen ikke skulde betale hele Beløbet ved Overtagelsen, men efterhaanden i 15 Aar; det var et stort Rentetab for Staten. Naturligvis er det en Fordel for Kommunen at blive fri for at betale Rente, men der overser man rigtignok et væsentligt Punkt, nemlig det, at Kommunen, inden den overhovedet kan begynde paa at udnytte dette Grundlag, skal rykke ud med meget betydelige Kapitaler til Anlæg af Gader og hvad dertil hører. Det er ikke gjort med at sige, at Kommunen paa en Maade har Kredit paa disse Grunde, indtil de efterhaanden kunne blive solgte. Kommunen skal jo altid, hvor den indlader sig paa Grundspekulationer, — hvad den desværre somme Tider gør —, rykke ud med betydelige Kapitaler for overhovedet at gøre Grundene sælgelige. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds. (Madsen-Mygdal) udtalte, at det var bedst, at Staten holdt sig borte fra Grundspekulation. Jeg vilde tro, at det var ganske heldigt, om Kommunen som Regel gjorde det samme, men det er jo her en saadan Grundspekulation, som Kommunen har indladt sig paa, for at bidrage sit til Sagens Gennemførelse. Jeg

udtaler Haabet om, at Kommunen ikke kommer til at lide store Tab derved, men at det maa lykkes den at slippe nogenlunde godt derfra. Men jeg gentager, at Kommunen er ganske ude paa det løse i denne Sag.

Jeg anser det naturligvis for at være en Ørkenvandring her at komme ind paa at udtale Ønsker om Ændringer til at afhjælpe de af mig og flere paapegede Mangler, saa meget mere som jeg mener, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg, hvor slikt maa kunne tages under Overvejelse og blive drøftet. Da vil det jo vise sig for Udvalget, om det overhovedet vil være opportunt at stille Ændringer eller om man maa acceptere Forslaget, som det foreligger. Jeg anbefaler ogsaa dette Lovforslag til Vedtagelse, jeg giver det min varmeste Anbefaling, fordi der selv om det ikke maa lykkes nu at løse denne Opgave paa fuldt tilfredsstillende Maade, er, som allerede udtalt, en saa stærk og levende Trang til at faa en Omordning af disse Forhold, at det ikke stærkt nok kan ønskes, at vi nu finde en, om ikke endelig Afslutning, saa i hvert Tilfælde en Afslutning paa en væsentlig Del af denne Opgave.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte, at naar dette Forslag blev vedtaget, og Planen derefter gennemført, maatte man for lange Tider være færdig med de københavnske Banegaardsforhold. Der har jeg en ganske anden Opfattelse. Jeg udtaler et lige saa levende Ønske om, at der ikke maa gaa ret mange Aar, før den Del, der nu er udeladt af den store Plan, — den Plan, Kommissionen i sin Tid gav sin Tilslutning — maa blive tagen op for at fuldstændiggøre Planen, nemlig Løftning ud af Niveau af den Jernbanestrækning, jeg nævnedes før, Valby-Frederiksberg-Nørrebro-Hellerup. Først naar det er sket, kan man sige, at de københavnske Banegaardsforhold have faaet en saadan Ordning, at de virkelig ere i Stand til at besørge den Trafik, der er til Stede. Endvidere vil jeg til Slut udtale et levende Ønske om, at den lille Station ved Svanemøllen, som i Folketinget er strøgen ud af Regeringsforslaget, snart maa komme frem, — det er vel ikke muligt at faa det med paa dette Hovedforslag —, men at der inden ret længe, medens de øvrige Arbejder ere under Udførelse, maa komme Forslag frem til Bygning af denne Station. Hele det Beløb, det drejer sig om, er ikke mere end 200,000 Kr. eller deromkring, og set